

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/373/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213219580
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1213219580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľa: Ľ. C., N.. XX.XX.XXXX, C. A. N. XX, A., zastúpený GHS Legal, s.r.o., advokátska kancelária, Lazaretská 3/A, Bratislava, proti odporkyni: R. C., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Na K. XX, A., zastúpená advokátkou Mgr. Zinou Hlbočanovou, Vajnorská 20, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej K., N.. XX.XX.XXXX P. Ľ., N.. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P 113/2013-532 zo dňa 16.04.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s uznesením č.k. 28P/113/13-538 zo dňa 26.05.2014 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozviedol manželstvo Ľ. C., N.. XX.XX.XXXX P. R. C., T. K., N.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v V., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu V., vo zv. XI, ročník XXXX, na str. XXX, pod por. č. XX. Na čas po rozvode zveril maloleté deti: K., N.. XX.XX.XXXX P. Ľ., N.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Určil, že obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej K. sumou XXX € mesačne a na výživu maloletého Ľ. sumou XXX € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky od právoplatnosti výroku rozsudku súdu v časti o rozvode manželstva. Styk otca s maloletými deťmi sa neurčil. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie zdôvodnil tak, že mal preukázaný rozvrat vo vzťahoch medzi účastníkmi. V zmysle § 24 ods. 1 Zák. o rodine súd prvého stupňa upravil aj práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, keď maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti odporkyne, výšku vyživovacej povinnosti určil s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí. Pokiaľ navrhovateľ udáva, že sa mu v podnikaní nedarí a je v strate, je na zváženie, aby podnikateľskú činnosť ukončil a riadne sa zamestnal a získal, tak pravidelný príjem. Navrhovateľ navrhoval výživné neprimerané nízke, už aj z dôvodu výšky vyživovacej povinnosti u plnoletých detí, ktoré si môžu na rozdiel od K. a Ľ. získavať príjem prácou. Na druhej strane nemožno však požadovať od navrhovateľa, aby dosahoval taký príjem, ktorý by zabezpečil všetky potreby maloletých detí. Odporkyňa nepreukázala všetky výdavky maloletých detí a niektoré výdavky považoval súd prvého stupňa za neprimerané. Súd prvého stupňa zohľadnil aj to, že matka

sa o deti osobne stará, ak by sa podieľala na výžive maloletých detí, tretinou sumy, ktorú prispieva navrhovateľ, odôvodnené potreby detí by takto boli riadne zabezpečené. Súd prvého stupňa považoval vykonanie znaleckého dokazovania týkajúceho sa majetkových pomerov navrhovateľa za nadbytočné, pretože tieto boli dostatočne v konaní preukázané. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 144 veta prvá O.s.p..

Opravným uznesením, č.k. 28P/113/13-538 zo dňa 26.05.2014 opravil súd prvého stupňa chyby v písaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie navrhovateľ aj odporkyňa. Odvolanie podali účastníci v časti určenia vyživovacej povinnosti na maloleté deti.

Navrhovateľ nesúhlasil s takto stanovenou výškou výživného, keď mal za to, že súd prvého stupňa nevykonal vo veci dostatočné dokazovanie na preukázanie jeho majetkových pomerov. Poukázal na to, že žiadal vykonať znalecké dokazovanie na preukázanie jeho majetkových pomerov. Pred ukončením spolužitia prispieval na domácnosť sumou XXX €, pričom po rozvode má prispievať len na výživu detí sumou XXX €. Uvedená suma je pre neho likvidačná vzhľadom k tomu, že má 5 detí. Súd prvého stupňa nevezal do úvahy ani skutočnosť, že po vyhlásení rozhodnutia sa mu narodil ďalší syn dňa 14.06.2014, ku ktorému rovnako ako k ostatným deťom má vyživovaciu povinnosť. Odporkyňa by mala na výživu detí prispievať minimálne v takej výške, ako on, dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že odporkyňa poberá aj rodinné prídavky vo výške 46, XX € mesačne. Žiadal zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že bude mu uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou XXX € mesačne alebo odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a vráti vec na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom odvolaní taktiež namietala výšku vyživovacej povinnosti navrhovateľa, keď nesúhlasila s takto stanovenou výškou výživného, ktorú považuje za nízku. Uviedla, že riadne zdokladovala všetky majetkové pomery navrhovateľa, pričom uvedené súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil. Doložila súdu aj listy vlastníctva k majetku navrhovateľa, poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ je vlastníkom dvoch motorových vozidiel a svoje príjmy účelovo skresľuje. Uviedla, že vynakladá celodennú osobnú starostlivosť o maloleté deti, a toto robí bez súčinnosti navrhovateľa. Nemá preto možnosť objektívne zabezpečiť si vyšší alebo dostatočný príjem na zabezpečenie všetkých potrieb detí. Žiadala zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že bude určená vyživovacia povinnosť na maloletú K. vo výške XXX € a na maloletého Ľ. vo výške XXX € alebo žiadala zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátiť ho súdu prvého stupňa na nové konanie. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zotrvala na svojich prednesoch, pričom zdôraznila, že takéto výživné považuje za nízke a nie ako tvrdí navrhovateľ, že je vysoké. Poukázala na nepriaznivý zdravotný stav maloletého Ľ., ktorý tiež navyšuje náklady na jeho starostlivosť.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne zotrval na svojich prednesoch a žiadal vyhovieť svojomu odvolaniu.

Kolízny opatrovník poukázal na svoje vyjadrenie na pojednávaní zo dňa 16.04.2014 a žiadal vyhovieť návrhu odporkyne v plnom rozsahu.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolaniu účastníkov nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Správne postupoval súd prvého stupňa ak v konaní o rozvod manželstva v zmysle § 24 ods. 1 a ust. § 62, § 63 ods. 2 Zák. o rodine rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv rodičov maloletých detí na čas po rozvode a určil výšku vyživovacej povinnosti.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že deti sú v zmysle § 62 ods. 1 Zák. o rodine výživou odkázané na svojich rodičov, pretože nie sú schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou je plnenie vyživovacej povinnosti poskytovaním vecných plnení, napr. bývania, stravovania, treťou formou vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí, že dieťa sa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Súd prvého stupňa v tomto smere vykonal potrebné dokazovanie, ktoré premietol do výšky vyživovacej povinnosti. Ďalšou základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných i nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby, náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd nemohol vyhovieť odvolaniam účastníkov, keď súd prvého stupňa správne vyhodnotil možnosti, schopnosti a majetkové pomery navrhovateľa, ako aj odôvodnené potreby detí. Odvolací súd nemohol prihliadnuť na odvolacie námietky navrhovateľa, ktorý tvrdil, že sa odporkyňa má podieľať na výžive detí minimálne rovnakým dielom ako on. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uvedený názor navrhovateľa nie je správny, keď odporkyňa poskytuje deťom osobnú starostlivosť a plní si výživné aj formou vecných plnení. Taktiež nemožno súhlasiť s námietkou navrhovateľa týkajúcou sa zdravotného stavu maloletého Ľubomíra, pretože pokiaľ má zníženú imunitu, uvedený stav vyvoláva časté ochorenia a nemožno spochybňovať zdravotný stav maloletého, keď uvedené súdu ani neprináleží pre nedostatok príslušného vzdelania. Taktiež nebolo možné prihliadnuť na skutočnosť, že navrhovateľovi sa po rozhodnutí súdu prvého stupňa narodilo ďalšie dieťa, keď súd pri svojom rozhodovaní vychádza zo stavu, ktorý je v čase rozhodovania a odvolací súd k tomu dopĺňa, že je právom každého rodiča rozhodnúť sa koľko detí privedie na svet, avšak je povinnosťou a zodpovednosťou každého rodiča priviesť deti na svet s vedomím, že je spôsobilý zabezpečiť pre všetky svoje deti primeranú životnú úroveň a je schopný všetky svoje deti užiť. Narodenie dieťaťa plánoval navrhovateľ iste s týmto vedomím. Odvolací súd neuveril odporcovi, že má príjem XXX €, keď táto suma nestačí na zabezpečenie jeho potrieb. Nebolo možné vyhovieť ani odvolaniu odporkyne, keď výška vyživovacej povinnosti a odôvodnené potreby maloletých detí majú tiež svoje hranice, ktoré zodpovedajú možnostiam a schopnostiam rodičov. Súd prvého stupňa zohľadnil vo svojom rozhodnutí všetky námietky účastníkov, riadne vyhodnotil odôvodnené potreby detí, pričom prihliadol aj na všetky námietky, ktoré účastníci v konaní uplatnili. Navrhovateľom navrhovaná suma XXX € na zabezpečenie potrieb detí, ako výživné v žiadnom prípade nezabezpečí všetky odôvodnené potreby detí a taktiež odporkyňou navrhovaná suma je neprimeraná odôvodneným potrebám detí, ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom navrhovateľa.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.